

Folketinget, Christiansborg
Att.: Retsudvalget
1240 København K

Dato
10. Maj 2012

Et par ord omkring vores retssystem, retssikkerhed og socialpolitik i dette land

Kære Retsudvalg

Jeg tillader mig og sende dette brev vedrørende vores retssystem og den enkelte borgers retssikkerhed eller måske nærmere betegnet set fra mine briller, efterhånden mangel på samme.

Jeg er helt klar over jeres tid er knap, og at min henvendelse højst sandsynlig heller ikke ændre noget som helst, men det at jeg har tingene inde på livet hver eneste dag gennem mit erhverv, samt min egen helt private oplevelse med vores retssystem, har alligevel fået mig til og skrive dette brev.

Jeg er 45 år gammel, gift og har 3 mindre børn. Jeg har arbejdet inden for brandsikkerhed samt person og tyverisikring de sidste 25 år.

Det at jeg har arbejdet indenfor brand og sikringsverdenen i så mange år, har kun styrket min stigende foruroligelse over tendensen indenfor vores politi og retssystem, og ikke mindst den almindelige borger, som jeg/vi kommer ud til hver dag, efterhånden har en ikke eksisterende tro på vores retssystem og politi længere.

Jeg kan feks. komme ud til den helt almindelige Hr. og Fru Jensen som nu har haft indbrud i deres hjem for måske 5 eller 6 gang indenfor de sidste par år, og problemet for dem er selvfølgelig at de har haft disse indbrud, og at der har været fremmede i deres hjem som selvfølgelig giver en hvis utryghed, men der hvor den virkelig utryghed og magtesløshed viser sig er overfor vores politi og retssystem.

Mange af disse mennesker jeg/vi kommer ud til efter et indbrud eller indbrudsforsøg har i langt de fleste tilfælde i virkeligheden mistet lysten til og kontakte politiet, for enten kommer de slet ikke, eller også kommer de 1 eller 2 dage efter indbruddet er sket, og når/vis de så endelig dukker op, føler de berørte personer slet ikke politiet tager dem seriøs mht. til deres bekymring, ja de føler sig nærmest ignoreret af politiet som mange har sagt til mig, og som andre har sagt – skulle det så ske en sjælden gang imellem politiet skulle få fat i en af "banditterne" så går der vel højst et par timer inden han er på fri fod igen og kan forsætte sit "erhverv".

Jeg kommer jævnligt ud til folk som simpelthen ikke tør være alene hjemme længere, som efterhånden har fået spækket huset med overfaldsalarmer og videoovervågning, eller hyrer private vagtværn til og beskytte sig.

Det altoverskyggende problem som jeg ser det, er at tendensen bliver forværret dag for dag, folk har simpelthen mistet troen på det nogensinde bliver bedre, dels pga. af den stigende kriminalitet, men måske allermest som hovedparten siger til mig, et efterhånden total inkompetent politi og retssystem.

Kan det have sin rigtighed at i et samfund som det Danske, som oven i købet kalder sig et retssamfund, bare lader stå til at der dagligt bliver flere og flere mennesker som får deres liv og dagligdag ødelagt, og et system (som måske ubevidst) pålægger de private firmaer indenfor sikringsbranchen en efterhånden betragtelig del af de opgaver som politiet burde løse.

Personligt har jeg hidtil haft den indstilling at det jo nok snart bliver bedre, og man vel på et eller andet niveau bør have en vis tiltro til systemet, og som jeg også altid har forsøgt at argumentere for når man sidder uden ved en kunde som totalt har mistet troen på systemet.

Min kone har altid ment jeg har været lidt af en jubeloptimist mht. mit syn på systemet, og min tyrkertro på at "tingene nok skal gå, og nu bliver det snart bedre" hun har med andre ord ikke helt kunne følge mit syn på systemet, især ikke efter at hun af personlige og familiære grunde blev nødsaget til og stoppe sin uddannelse som sygeplejerske sidste år, og efterfølgende har søgt omkring 100 job uden held, samtidig med at der absolut intet hjælp er og hente hverken økonomisk eller jobmæssig nogle som helst steder fra, for det at skulle klare sig for kun en indtægt i dagens Danmark med 3 små børn i husstande er bestemt ikke nemt. På et punkt må jeg dog give min kone helt ret når hun beklager sig over systemet og den manglende hjælp. For med det enorme skattetryk vi har i dette land, og de mange milliarder kroner som bliver postet ud til jobcentre og sociale ydelser af forskellig art, er det lidt bemærkelsesværdig at der er så lidt hjælp og hente fra det offentlige, til dels økonomisk men i høj grad også fra jobcentre, hvor de ifølge min kone knap nok gider bevæge sig hen til skranken når hun har været derinde, for derefter og får standardsvaret "vi kan ikke hjælpe dig med noget som helst"

Er det godt nok... Eller er det bare sådan systemet virker...?

Den hændelse som er den egentlige grund til jeg skriver dette brev, og for mit vedkommende har fjernet alt hvad jeg havde af tiltro på (rets)systemet, og ikke mindst retssikkerheden for den enkelte borger i dette land, var da min kone komplet oprevet ringede til mig en dag i januar måned mens jeg var på job, med en besked om at der var kommet et brev fra politiets afdeling for økonomisk kriminalitet, med den besked at jeg var sigtet for kursmanipulation med aktier, mit første svar var da også helt klart "ja den er god med dig, det må være en af vores venner som har sendt brevet for og tage gas på mig" men min kone påstod dog hårdnakket at brevet så "ægte" nok ud..?

Godt nok havde jeg noget tid forinden i forbindelse med et bankskift også fået flyttet et aktiedepot på nogle få tusinde kroner med over til den nye bank sammen med vores andre kontoer, hvor jeg efterfølgende kunne konstatere at der var mulighed for at handle med aktier i min nye netbank, hvilket jeg aldrig tidligere havde haft mulighed for i den gamle bank, man skulle ringe til dem personlig hvis man ville købe /sælge. Jeg fik telefonnummeret fra brevet og kontaktede straks politiassistenten som havde underskrevet brevet, med den klare formodning om der selvfølgelig måtte forelægge en fejltagelse. Jeg fik fat i politiassistenten som kunne oplyse mig om at brevet var "ægte" nok, jeg var sigtet for kursmanipulation og skulle møde til afhøring nogle dage efter, jeg forsøgte dog forgæves og spørge ind til hvad i himlens navn det var jeg havde gjort, og at han dog måtte forstå jeg var total rystet og fuldstændig uforstående over for en sådan vandvittig anklage, men han sagde han intet ville/kunne oplyse mig om, eller tage stilling til før jeg kom ind til dem...?

Jeg må sige, der forsvandt min tro på vores såkaldte retssystem, det retssystem som jeg til dagligt forsøger at fortælle mine kunder de skal tro på, skønt de for længst har mistet troen på dette.

Jeg har oplevet og set meget med folks retssikkerhed igennem de 25 år jeg har været i sikringsbranchen, men jeg må alligevel sige at dette her slår alt hvad jeg hidtil har oplevet...?

Hvordan i himlens navn kan det lade sig gøre i samfund som det Danske, som oven i købet kalder sig et retssamfund, pludselig og blive sigtet for noget som man på intet tidspunkt har modtaget nogen som helst form for retningslinjer, vejledning eller anden information omkring det at handle med aktier, en information man vil som minimum burde have krav på...?

Den eneste information jeg på noget som helst tidspunkt har modtaget er en sigtelse fra politiet..?

Undskyld mit sprog, men hvad F..... sker der efterhånden med dette såkaldte retssamfund, jeg var eller af den klare overbevisning at noget sådan kun fandt sted de steder i verden som Danmark så flot kritisere for deres manglende retssikkerhed og menneskerettigheder, det kunne være man måske skulle feje for sin egen dør først, inden man går ud og kritisere andre...?

Den efterfølgende såkaldte "afhøring" ved politiet fik så definitivt fjernet den sidste lille spinkle forhåbning om et bare nogenlunde retfærdig retssystem i dette land.

Ganske kort fortalt startede han med og sige jeg havde lagt en aktieordre ind i min netbank på et tidspunkt i september måned som skulle have påvirket kursen, således jeg skulle have tjent nogle få hundrede kroner. Jeg var mildest talt total rystet, og havde det vel nærmest som om man lige have fået en gevaldig mavepumper lige i mellemgulvet, og selvom jeg gentagende gange forsøgte og forklare jeg aldrig, og jeg mener aldrig har gjort noget strafbart, måske med undtagelse af en enkelt p-bøde på et tidspunkt, og hvis jeg skulle have lagt en såkaldt forkert ordre ind i min netbank, hvordan i himlens navn jeg så skulle vide den var forkert, idet jeg aldrig havde modtaget nogen som helst form for information, retningslinjer eller regelsæt om det at handle med aktie, samt det at jeg rent faktisk ikke kunne huske jeg skulle have lagt en sådan ordre ind i min netbank.

Han så på mig med et nærmest vantro blik, og jeg sad faktisk med den fornemmelse at jeg lige så godt kunne tale med døren lige bag mig, og få samme resultat ud af det.

Men den mest rystende oplevelse var da helt klar da han var færdig med og skrive sin "afhøringsrapport" som han læste op for mig, hvorledes det var lykkedes ham og får det skrevet ned således det passede perfekt ind i hans total forskruede holdning til hans syn på sagen.

Han bad mig derefter underskrive "afhøringsrapporten", jeg spurgte om ikke jeg kunne vente med at underskrive, idet jeg stadig var total rystet over hele forløbet, og det at få smidt en sigtelse i hoved for noget man i sin allervildeste fantasi ikke troede mulig kan vel ryste de fleste.

Han sagde jeg godt kunne vente med og underskrive rapporten, men jeg så kunne være næsten helt sikker på han efterfølgende ville tilrette rapporten yderligere til hans fordel...?

På dette tidspunkt turde jeg af gode grunde ikke andet end og underskrive rapporten, men må indrømme den efterfølgende tid har været meget svær med mange søvnløse nætter, til dels selvfølgelig på grund af min oplevelse unde afhøringen, en afhørings form som jeg troede blev afskaffet i middelalderen (men åbenbart ikke) men vel nok allermest det helt groteske i at man ganske uforvarende kan modtage en sigtelse for noget man absolut intet som helst viden har haft omkring, og så i et land som så flot kæmper for menneskerettigheder og andre landes manglende retssikkerhed, ting som man åbenbart mener først skal indføres i diverse diktaturstater inden man tager fat på problemet i sit eget land.

Jeg er til daglig ansat i en stor koncern med kollegaer i andre lande som ganske forfærdet har hørt om min oplevelser med det danske retssystem, som absolut ingen troede mulig kunne finde sted i et retssamfund som det danske, eller som en af min udenlandsk kollega har sagt til mig "han troede da den psykiske tortur for længst var afskaffet i Danmark".

Konklusionen på denne sag må jo helt klar være den at statistikken for sigtelser for kursmanipulation skal opretholdes koste hvad det vil, og når man så ikke har resurser til og sigte de "rigtige" personer, ja så tager vi bare en intetvidende netbankbruger, som godt nok aldrig har modtaget nogen som helst information fra nogen som helst omkring det og handle med aktier, men det koster ikke mange resurser og pynter i statistikken.

Kan det virkelig passe man som borger i dette land har en så elendig retssikkerhed, at man bare skal ligge sig fladt ned og lade sig køre hen over, eller som vores borgmester i byen har sagt til mig, når man oplever eller udsættes for noget som er så åbenlys forkert, bliver man nød til og forsvare sig og kæmpe imod.

Til slut kan man så overveje hvor trygt det er og bo og opvokse i et land hvor det er helt okay for bankdirektøren og bankbestyrelsen at manipulere rundt med folks surt optjente opsparing, få dem lokket til og investere for derefter og krakke uden nogen stilles til ansvar. I et land hvor det er helt okay for totalt utroværdige såkaldte aktieeksperter og anbefale en aktier i ekstrem positive toner, for dagen efter at falde til det halve, igen uden nogen stilles til ansvar. I et land hvor det er helt okay man intet økonomisk hjælp kan få hvis man som familie pludselig står med kun en indtægt og er tæt på og gå fra hus og hjem skønt man har verdens højeste skattetryk. I et land hvor det er helt okay man næsten dagligt i mit erhverv skal stå ansigt til ansigt med folk som har fået ødelagt deres tilværelse, og som ikke længere tør være alene hjemme på grund af (i deres øjne) et total inkompetent politi og retssystem. I et land hvor det åbenbart også er helt okay og afhører folk med afpresning som man kun kender det fra amerikanske film, eller måske noget man har hørt foregå i de gamle østblok lande. I et land hvor man som familiefar næsten ikke tør tænde for nyhederne om aftenen af frygt for og høre om nye rædselsvækkende overgreb på børn, som i mange tilfælde har stået på i årevis uden vores såkaldte retssystem åbenbart har haft resurser til at opdage og stoppe dette.

Men er man en helt almindelig "dødelig" netbank bruger som intetvidende åbenbart har lagt en forkert ordre ind på et par småaktier i sin netbank, så vågner retssystemet op for fuld kraft, og med sit alle grimmeste ansigt går direkte efter struben...?

Er det et retssamfund når det er bedst, eller skal vi tro på citatet i Hamlet: Der er noget råddent i Danmarks rige.

Med venlig hilsen

S. K. Kaiser